

recensie

‘Buurman & buurman’, maar dan anders

JEUGDDANSFESTIVAL
Internationaal Stiltefestival

★★★★★

Op de Grote Markt in Breda staat een Volkswagen Kever, in twee helften welteverstaan. Daaromheen dansen twee mannen die het autowrak met een acrobatische sleutelpartij tot leven proberen te wekken. De voorstelling ‘Buurman op vakantie’ van Plan-D/Andreas Denk is geïnspireerd op de bekende animatieserie ‘Buurman & Buurman’ van de VPRO, maar geeft hieraan een heel andere draai. Deze ruwe buurmannen met hun verroeste gereedschap verschillen hemelsbreed van de brave televisiemannetjes en zouden net zo goed gestrande vluchtelingen kunnen zijn. Ze krijgen hun auto niet meer aan de praat, maar komen wel op onverwachte vondsten. Met twee losse spatborden plus lamp over hun hoofd dansen ze een weemoedig liefdesduet op het Italiaanse liedje ‘Ciao ciao bambina’. Even later zwieren dezelfde spatborden aan kettingen rond een lantaarnpaal, aangedreven door de motor of wat daar nog van over is. De dansvoorstelling met live muziek, die normaal gesproken in het theater staat, komt ook op straat goed tot zijn recht. Het gebeuren krijgt een extra dimensie als er een splinternieuwe auto komt aanrijden en het publiek denkt dat dit bij het theater hoort, totdat er een verbaasd bruidspaar uitstapt. ‘Buurman op vakantie’ is een mooie binnenkomer van het Internationaal Stiltefestival dat tot en met 15 juni in Breda speelt. De Stille is een van de weinige dansgezelschappen die met ingang van dit jaar meer subsidie kregen dan voorheen. Ze timmeren flink aan de weg, ook in het buitenland en brengen nu de tweede editie van het door hen georganiseerde jeugdfestival. Naast hun eigen werk zijn er dit jaar dansvoorstellingen te zien uit België, Spanje, Italië, Frankrijk, Engeland en Denemarken. Het initiatief van dit gezelschap is vrij uniek. Ook het landelijke jeugdtheaterfestival Tweekt en het reizende jeugddansfestival JONG! programmeren dans uit het buitenland, maar dat doen ze niet op deze

schaal. Bovendien combineert het Stiltefestival dans voor een groot publiek met artistiek experiment voor de liefhebber. Ook ‘Carrousel des Moutons’ van het Vlaamse D’Irque & Fien speelt in de open lucht en is een duet tussen een pianiste en een circusdanser. Hij draagt een pyjama en legt zijn kussen en dekbed op de vleugel waarop zij nachtmuziek speelt. Als de ingenieuze gebouwde piano met de doorspelende muzikante rondvliegt als een draaimolen, de danser zijn acrobatische slaoptoeren laat zien en tussendoor ook nog jongleert, is iedereen op de tribune sprakeloos. Het is jammer dat de verhaallijn hapert en dat er zoveel herhalingen zitten in deze virtuos gespeelde voorstelling. Buiten het oude centrum, op locatie in en leegstaand gebouw, speelt ‘In Holland staat een Huis’. Vier duo’s van choreografen en beeldend kunstenaars bouwden in de kamers een omgeving voor een dansperformance. Het thema was ‘thuis zijn’, maar dit is niet of nauwelijks terug te zien in de vier kamers. Vooral de twee minivoorstellingen van het duo Lotte Geeven en Jack Gallagher en het duo Kriztina de Chatel en Wouter Klein Velderman brengen eerder een desolaat gevoel over. In de eerste beweegt een danseres in bubbeltjesplastic over elektronisch versterkte tegels van kunststof. De witte dansvloer werkt als een beatbox en zet haar bewegingen om in geluid. Ze lijkt de weg kwijt in een wereld vol techniek. Ook de tweede choreografie is gesitueerd in een machinerie. Uit een toren boven de dansvloer vallen grijze bakstenen van plastic naar beneden. De danser probeert er tevergeefs bouwwerken van te maken en raakt verstrikt in zijn monotone bewegingspatroon. Anders dan de publiekstrekkers in de open lucht zijn het choreografieën die stevig schuren. Aanraders voor komende week zijn het wonderlijke ‘Aben Dans’ voor peuters van de Deense groep Again en ‘De Movers’, spektakeltrucs op motoren door het Nederlandse Paard van Troje. Ook uit Turkije waren gasten uitgenodigd, maar door de politieke onrust in het land zijn ze op het laatste moment verhinderd.

ANITA TWAALFHOVEN
Te zien t/m 15/6 in Breda
www.stiltefestival.com

Dans met live muziek: ‘Buurman op vakantie’ van Plan-D/Andreas Denk.

Hoe KRO, WNL en NCRV ons om de tuin leiden

tv Willem Pekelder

KRO-lid worden om de eucharistie te redden? Die is al lang gered.

Er is één categorie tv-verschijnselen die van ons eist dat we ons verstand geheel op nul zetten: omroepreclames. Neem die van de KRO. Met (te) luide stem roept hoofd RKK Leo Fijen ons toe: “Als het aan de politiek ligt, zal de eucharistieviering verdwijnen. Word nu dus lid van de KRO. Als dank krijgt u dit geschenk.” Waarna een door Fijen zelf geschreven boek in beeld verschijnt. Wat is er allemaal níet waar aan dit spotje? Allereerst: Den Haag schraapt niet in de eucharistieviering, maar in het budget van de publieke omroep. Inderdaad zal het RKK daardoor verdampen, maar de KRO maakte in april al bekend dat ze het bisschoppelijke omroepje en daarmee de tv-missen zou overnemen. Toch kwam plots daarna die actie ‘Red de eucharistie’. Die dus al gered wás. Verder: alsof je extra geld en extra leden nodig hebt om een kerkdienst uit te zenden. Een mis is geen duur programma en de KRO zit met ruim 400.000 leden niet in de gevarenzone. Sterker, de vereniging is zo rijk en machtig dat ze Eva Jinek heeft kunnen binnenhalen als nieuw KRO-gezicht op de zondagochtend. Deze agnostische talkshowhost mag straks kijkers weggapen bij Fijen, die op het andere net de eucharistie inleidt. Dat we lid moeten worden van de KRO om de eucharistie te redden, is dus onzin.

Dan WNL. Die omroep maakt ons wijs dat als we ons niet als de bliksem aanmelden het rechtse geluid uit de ether verdwijnt. Straks, na de verplichte omroepfusies, zouden we alleen nog maar zitten opgescheept met die linkse Vara-BNN en die christelijke KRO-NCRV. Maar wat is er rechts aan

WNL? Jinek maakte een goed en redelijk kritisch praatprogramma, maar met rechts had het niets te maken. Een volstrekt inwisselbare show, zoals ook Jinek zelf bij vele omroepen blijkt te passen: eerst NOS, toen WNL, nu KRO. Dat we lid moeten worden van WNL om het rechtse geluid te redden, is dus onzin.

De NCRV maakt het ‘t bontst. Die suggereert dat we door ons bij haar aan te sluiten de kankerbestrijding een handje helpen. “Steun Alpe d’Huzes. Word lid van de NCRV.” ‘Alpe d’Huzes’ is een NCRV-inzamelingsactie met een nogal nare bijmaak. Doel lijkt vooral om zoveel mogelijk tranen te trekken – niet voor niets is Caroline Tensen presentatrice – en kanker voor te stellen als een strijd die je alleen kunt winnen als je hard genoeg knokt. En als je nou weinig vechtlust hebt, is het dan je eigen schuld dat je sterft? Overigens komt tot nu toe de helft van het ingezamelde geld niet terecht bij kankeronderzoek, onthulde het *Financieel Dagblad*.

Maar goed, wie kanker wil bestrijden, moet dus bij de NCRV zijn. Geen wonder dat de omroep juist deze ziekte heeft uitgekozen voor een ledenwerfactie. Wie immers wil er met de schuld leven dat hij niet meewerkt aan de oorlog tegen kanker? Met het uitsterven van de eucharistie en het rechtse geluid kan ons geweten misschien nog net leven, maar met het willens en wetens negeren van kanker?

Dat is wat al die spotjes doen, inspielen op ons schuldgevoel. Maar ondertussen zijn het gewoon doorzichtige pogingen om met gelegenheidsargumenten het eigen bleke profiel wat op te poetsen en daarmee potentiële leden om de tuin te leiden.

De agnostische talkshowhost Eva Jinek mag straks kijkers weggapen bij Leo Fijen

